

## عبارات کلیدی برای کنفرانس روز یادبود ۲۰۲۳

برای اینکه مسیح را به عنوان همه چیز بگیریم و او را در همه چیز کسب کنیم، باید یاد بگیریم دائماً خود را انکار کنیم و به روحمان بچرخیم.

ما باید به یک روان باشیم برای مسرت بردن از مسیح،  
با یک فکر داشتن، با یکی بودن با مسیح در اجزای درونی او،  
و با اجازه دادن به خدا که در ما هم اراده و هم فعل را  
برای خشنودی خود به عمل ایجاد کند.

ما مثل پولس باید آرزو داشته باشیم که مسیح،  
قدرت رستاخیز او، و شراکت در رنج های او را بشناسیم و تجربه کنیم  
و با مرگ او به عنوان قالب زندگی مسیحی همشکل شویم.

ما باید با مرگ مسیح همشکل شویم  
تا به فرا-رستاخیز نایل گردیم -  
تنها راه برای خداوند جهت ادامه دادن در بازیابی خود،  
تنها راه بناسازی کلیسایش،  
تنها راه برای عروس تا خودش را آماده کند،  
و تنها راه برای خداوند که بازگردد.

## رئوس مطالب پیام های

کنفرانس روز یادبود

مه ۲۶-۲۹، ۲۰۲۳

### موضوع کلی:

شناختن، تجربه کردن، و مسرت بردن از مسیح  
همانطور که در فیلیپیان آشکار شده است

### پیام یک

برگرفتن مسیح به عنوان همه چیز برای کسب کردن او  
توسط انکار خود و چرخیدن به روحمان

مطالعه متون مقدس: متی ۳: ۱۷؛ ۱۲: ۱۸؛ ۱۶: ۲۴؛ مرقس ۹: ۷-۸؛  
۲ قرنتیان ۲: ۱۰؛ غلاطیان ۱: ۱۵، ۱۶؛ کولسیان ۲: ۱۶-۱۷

### ۱. مسیح خواست قلبی خداست - متی ۳: ۱۷؛ ۱۲: ۱۸؛ ۱۷: ۵؛ غلاطیان ۱: ۱۵، ۱۶؛

آ. خواست قلبی خدا این است که هر شخص، هر مورد و هر چیزی در عالم، مسیح را ابراز کند. وقتی همه چیز در مسیح تحت سروری قرار گیرد، صلح و آرامش مطلق و هماهنگی وجود داشته و همه چیز در عالم مسیح را ابراز خواهد کرد - کولسیان ۱: ۱۵-۱۹؛ ۳: ۱۰-۱۱؛ افسسیان ۱: ۱۰، ۲۳-۲۲؛ ۴: ۱۵-۱۶؛ اشعیا ۵۵: ۱۱-۱۳.

ب. ما برای ابراز مسیح وجود داریم، ما انجیل را برای ابراز مسیح بشارت می دهیم، کار ما برای ابراز مسیح است، و کلیسا برای ابراز مسیح است - ۴۳: ۷؛ ۲ قرنتیان ۴: ۵؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۵۸؛ یوحنا ۱۷: ۲۳؛ افسسیان ۱: ۲۳؛ ۳: ۱۹-۲۱.

پ. مسیح واقعیت هر چیز مثبت در عالم است - کولسیان ۲: ۱۶-۱۷:

۱. کل عالم، یک نقاشی بزرگ است که توسط خدا کشیده شده است و از مسیح سخن گفته، مسیح را توصیف می کند، و برای ابراز مسیح است - ۱: ۱۵-۱۷؛ مزامیر ۱۹: ۱-۶؛ رومیان ۱: ۲۰؛ عبرانیان ۱۱: ۳.

۲. روزانه ما مسیح را می خوریم و می نوشیم، هفتگی تکمیل و استراحت می کنیم، ماهانه آغاز جدیدی را در او تجربه می کنیم، و در طول سال، او شادی و مسرت ما است - کولسیان ۲: ۱۸-۱۶.

ت. ما باید دروناً ببینیم و دریابیم که خدا چیزی غیر از خود مسیح نمی خواهد؛ هدف خدا در بازیابی خود، بازیابی مسیح به عنوان همه چیز برای ما است - ۱ قرنتیان ۱: ۹:

۱. وقتی که مسیح وارد ما می شود، او نه تنها می خواهد حیات ما، بلکه همه چیز ما نیز باشد. او برای ما نفس حیات (یوحنا ۲۰: ۲۲)، آب حیات (۴: ۱۴؛ ۷: ۳۷-۳۹)، نان حیات (۶: ۳۵، ۴۸)، نور حیات (۱: ۴؛ ۸: ۱۲)، و منزل حیات (۱۴: ۲۳؛ ۱۵: ۱) است.

۲. رفتار ما باید با زیستن مسیح، رویاندن مسیح، ابراز کردن مسیح، و انتشار دادن مسیح از هر نظر، شایسته خداوند باشد تا بتوانیم او را از هر جهت خشنود ساخته، در هر کار نیک ثمر آوریم - کولسیان ۱: ۹-۱۰.

۳. ما باید به خدا اجازه دهیم تا مسیح را به حدی در ما اعمال کند که او همه چیز ما باشد - شادی بی اندازه ما و پاداش بسیار بزرگ ما - افسسیان ۳: ۱۶-۱۹؛ مزامیر ۴۳: ۴؛ پیدایش ۱۵: ۱؛ یوحنا ۱۵: ۱۱؛ رومیان ۱۴: ۱۷؛ فیلیپیان ۳: ۱۴.

۴. بزرگترین نیاز امروز ما این است که ببینیم مسیح آن روح است که در درون روحمان ساکن می باشد. اگر این نکته را نبینیم، همه چیز مسیح برای ما صرفاً یک تعلیم عقیدتی عینی خواهد بود - ۱ قرنتیان ۱۵: ۴۵؛ ۲ قرنتیان ۳: ۱۷-۴: ۱؛ ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲؛ ۱ قرنتیان ۶: ۱۷؛

۵. مسیح همچنان آن کلام است. وقتی توسط روحمان با کلام خداوند تماس می گیریم، سخنان او تبدیل به روح می شود، و وقتی سخنان او تبدیل به روح می شود، آن روح در ما وارد می شود تا بتوانیم کاملاً توسط او اشغال شده، توسط او دگرگون و با او آمیخته شویم تا خواست قلبی خدا را راضی کنیم - افسسیان ۶: ۱۷-۱۸؛ یوحنا ۵: ۳۹-۴۰؛ ۶: ۶۳.

ث. وقتی که مسیح شامل تمام را دیده و رمز مسرت بردن از او را آموختیم، به بازیابی خداوند وفادار خواهیم بود - مرقس ۹: ۷-۸؛ اعمال ۲۶: ۱۹، ۲۲؛ ۱ قرنتین ۱: ۲، ۹-۱۰؛ ۲: ۱۰-۹؛ ۲ قرنتین ۲: ۱۰؛ ۲ تیموتائوس ۴: ۹-۱۸؛ فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۱؛ ۲: ۱۰.

۱. ما باید بر او، نه بر هیچ شخص، چیز یا موردی غیر از او تمرکز کنیم؛ ما باید بر او به عنوان مرکز منحصر به فرد خود که توسط خدا مقرر شده است تمرکز کنیم تا همه مشکلات بین ایمانداران حل شود - ۱ قرنتین ۱: ۹؛ مکاشفه ۲: ۴-۵؛ کولسیان ۱: ۱۷، ۱۸.

۲. برای یک شخص که بازیابی خداوند را ترک کند بدین معناست که او هرگز ندیده که بازیابی چیست؛ اینکه آیا ما در بازیابی ایمن بوده و از تفرقه گرایی در امان هستیم یا نه بستگی دارد به بینشی که دیده ایم. تنها با تمرکز بر مسیح است که می توانیم از تفرقه نجات یابیم.

۳. اگر ما فقط به مسیح به عنوان مرکز، انتخاب، ترجیح، سلیقه، و مسرت منحصر به فرد خود اهمیت دهیم، این ما را در کلیسا در بازیابی خداوند تا زمانی که او بازگردد حفظ خواهد کرد؛ در غیر این صورت، ما ناامید یا منحرف شده و بازیابی خداوند را رها خواهیم کرد.

## ۲. ما باید از الگوی پولس در فیلیپیان جهت برگرفتن مسیح به عنوان همه چیز پیروی کنیم:

آ. «زیرا که مرا زیستن مسیح است» - پولس مسیح را به عنوان زیستن خود برگرفت - ۱: ۲۱.آ.

ب. «چنانکه همیشه، الان نیز مسیح در بدن من جلال خواهد یافت، خواه در حیات و خواه در موت» - پولس مسیح را به عنوان ابراز خود برگرفت - آ. ۲۰.

پ. «پس همین فکر در شما باشد که در مسیح عیسی نیز بود» - پولس ذهن مسیح را به عنوان ذهن خود برگرفت - ۲: ۵.

ت. «و در وی یافت شوم نه با عدالت خود که شریعت است، بلکه با آن که بوسیله ایمان مسیح می شود، یعنی عدالتی که از خدا بر ایمان است» - پولس مسیح را به عنوان عدالت زیست-شده خود برگرفت - ۳: ۹.

ث. «همه چیز را نیز به سبب فضیلت معرفت [برتری شناخت] خداوند خود مسیح عیسی زیان می دانم که بخاطر او همه چیز را زیان کردم و فضله شمردم تا مسیح را دریابم» - پولس شناخت مسیح را افضل می دانست - آ. ۸.

ج. «یک چیز می کنم که آنچه در عقب است فراموش کرده و به سوی آنچه در پیش است، خویشتن را کشیده، در پی مقصد می کوشم بجهت انعام دعوت بلند خدا که در مسیح عیسی است» - پولس مسیح را هدف خود قرار داد - آ. ۱۳-۱۴.

چ. «برادران، هرچه راست باشد و هرچه مجید و هرچه عادل و هرچه پاک و هرچه جمیل و هرچه نیک نام است و هر فضیلت و هر ستایشی که بوده باشد، در آنها تفکر کنید» - پولس مسیح را به عنوان فضایل خود برگرفت - ۴: ۸.

ح. «قوت هر چیز را دارم در مسیح که مرا تقویت می بخشد» - پولس مسیح را به عنوان نیروی خود برای زندگی کردن مسیح به عنوان زندگی شکوهمند خود برگرفت - آ. ۱۳.

خ. «آموخته ام که در هر حالتی که باشم، قناعت کنم. و ذلت را می دانم و دولت‌مندی را هم میدانم، در هر صورت و در همه چیز، سیری و گرسنگی و دولت‌مندی و افلاس [رمز] را یاد گرفته ام» - پولس مسیح را به عنوان رمز خود برگرفت - آ. ۱۱-۱۲؛ ر.ک. آ. ۴-۷.

د. «اما وطن ما در آسمان است که از آنجا نیز نجات‌دهنده یعنی عیسی مسیح خداوند را انتظار می

کشیم، که شکل جسد ذلیل ما را تبدیل خواهد نمود تا به صورت جسد مجید او مصور شود، برحسب عمل قوت خود که همه چیز را مطیع خود بگرداند» - پولس مسیح را به عنوان انتظار خود برگرفت - ۳: ۲۰-۲۱.

### ۳. بر طبق جوانب زیر، ما مسیح را کسب می کنیم تا او ما را کسب کند (آ. ۱۲؛ ر. ک. ۱: ۱):

آ. کسب مسیح باعث می شود ما دارای حسی از حضور خدا باشیم (مسیح پنوماتیک) - یوحنا ۲: ۲۲؛ خروج ۳۳: ۱۱، آ. ۱۴:

۱. ما فقط از یک چیز باید بترسیم - اینکه حضور خداوند را از دست بدهیم - ۲ قرننیا ۲: ۱۰؛ ر. ک. افسسیان ۴: ۳۰؛ ۱ تسالونیکیان ۵: ۱۹.

۲. «بعد از دو روز ما را زنده خواهد کرد. / در روز سوم ما را خواهد برخیزانید / و در حضور او زیست خواهیم نمود» (هوشع ۶: ۲) - واقعیت روز سوم، شخص و حضور مسیح رستاخیز کرده با واقعیت احیا است (حقوق ۳: ۲).

ب. کسب مسیح باعث می شود ما در درون احساسی صاف و روشن داشته باشیم - مکاشفه ۲۲: ۱؛ یوحنا ۱: ۴؛ ۸: ۱۲؛ حزقیال ۱: ۲۲، ۲۶.

پ. کسب مسیح باعث می شود ما دروناً با مسیح به عنوان غذا و آشامیدنی روحانی خود تأمین شویم - ۱ قرننیا ۱۰: ۳-۴؛ یوحنا ۶: ۵۷؛ ۴: ۱۰، ۱۴، ۲۴؛ ۱ قرننیا ۱۲: ۳، ۱۳.

ت. کسب مسیح باعث می شود ما در حیات رشد کنیم و به صورت او دگرگون شویم - کولسیان ۲: ۱۹؛ ۲ قرننیا ۳: ۱۸؛ رومیان ۱۲: ۲.

ث. کسب مسیح باعث می شود ما سرزندگی داشته باشیم و دست به عمل بزنیم - دانیال ۱۱: ۳۲؛ اعمال ۱: ۸؛ ۵: ۲۰؛ ۱۳: ۱-۴؛ ۱ قرننیا ۱۴: ۳۱؛ ر. ک. حزقیال ۳: ۱-۳؛ مزامیر ۶۸: ۱۱-۱۳، ۱۹.

### ۴. برای اینکه مسیح را به عنوان همه چیز بگیریم و او را در همه چیز کسب کنیم، باید یاد بگیریم دائماً خود را انکار کنیم و به روحمان روی آوریم:

آ. ما باید به طور کامل وارد روحمان شویم زیرا خداوند به عنوان روح، واقعیت بدن، در روح ما است - ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲؛ افسسیان ۱: ۱۷؛ ۲: ۲۲؛ ۳: ۵، ۱۶؛ ۴: ۲۳؛ ۵: ۱۸؛ ۶: ۱۸.

ب. ما باید بیاموزیم که چگونه ذهن خود را بر روح قرار دهیم. به عبارت دیگر، ما باید بیاموزیم که چگونه به خدا اعتماد کرده و بر خداوند تکیه کنیم. رمز واقعی زیستن زندگی مسیحی برای زندگی کلیسای این است که ما ذهن خود را بر روح بگذاریم - رومیان ۸: ۶.

پ. چرخیدن به روح، رمز مسیحی بودن است؛ راه پیروی از خداوند، مسرت بردن از غنای خداوند، زیستن در واقعیت بدن مسیح، و عملکرد در خدمتگزاری عهد جدید این است که مدام تمرین کنیم که خود را انکار نماییم، زندگی روان خود را از دست دهیم، و به روحمان بچرخیم [روی آوریم] - ۲ قرننیا ۳: ۳، ۶، ۱۶-۴؛ ۱: ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲؛ فیلیپیان ۱: ۱۹؛ رومیان ۸: ۱۶.

ت. کار خداوند، که ما توسط قدرت روح القدس انجام می دهیم، کاری است که با روح آغاز شده و با روح پایان می یابد. این کار از روح ما آغاز شده و در روح دیگران به پایان می رسد - ۱ قرننیا ۲: ۴-۵، ۱۳، ۱۵؛ ۲ قرننیا ۳: ۶؛ ۱۳: ۳؛ ر. ک. مزامیر ۴۲: ۷.

ث. ما یک روح برای تماس و دریافت خدا و یک روان برای زندگی کردن و ابراز خدا داریم. پذیرفتن خدا به درون، زندگی کردن خدا، و ابراز خدا باید شادی، تفریح و سرگرمی ما باشد - یوحنا ۴: ۱۰، ۱۴؛ ۶: ۵۷؛ لوقا ۱: ۴۶-۴۷؛ ۱ قرننیا ۱۰: ۳۱.

ج. روان توسط خدا به منظور ابراز او آفریده شد، نه برای داشتن مسرت یا ترجیحات خود؛ در اقتصاد خدا، مسرتی خودخواهانه وجود ندارد. خدمتگزاری پولس این بود که غنای مسیح را به عنوان فیض به ایمانداران برای مسرت آنها توزیع کند - پیدایش ۱: ۲۶؛ ۲: ۷؛ افسسیان ۳: ۲.

چ. انکار خودمان به معنای رد کردن خواست، ترجیح و انتخاب روان است. گناه اول انسان این بود که کاری برای خودش انجام دهد، تا خود را راضی کند - پیدایش ۳: ۱-۷.

ح. هر چیزی که از خود [نفس] ما بیرون می آید (ذهن، احساس و اراده روان سقوط کرده ما) متصل به شیطان و دیوها است - متی ۱۶: ۲۱-۲۷:

۱. اسرائیل به عنوان همسر بی عفت یهوه، شرور شد. ما باید دریابیم که به محض اینکه خدا را ترک می کنیم، ما نیز می توانیم هر نوع شرارتی انجام دهیم - هوشع ۴: ۱؛ افسسیان ۴: ۱۷-۲۱.  
۲. باید دریابیم که اگر در مشارکت با خدا در روح خود باقی نمانیم، حضور خدا را از دست داده و قادریم در جسم بوده و مثل مردم دنیوی رفتار کنیم - فیلیپیان ۲: ۱-۲؛ ۱ یوحنا ۱: ۳؛ افسسیان ۴: ۱۷-۱۹؛ پیدایش ۲۰؛ ر.ک. ۱۲: ۱۱-۱۳؛ ۱۸: ۱۳.

۳. ما استطاعت نداریم که از مشارکت با خدا در روحمان، مرخصی بگیریم. خود ما حفاظت ما نیست؛ آن [حفاظت] حضور خداست - ۱ یوحنا ۱: ۳؛ ر.ک. مزامیر ۳۱: ۲۰.

خ. دعا انکار واقعی خود است:

۱. در واقع، ما نیازی به دعای طولانی نداریم. کافی است به سادگی صدا بزنییم «اوه خداوند عیسی»؛ حتی چنین دعای کوتاهی به معنای «نه من بعد از این، بلکه مسیح» است - رومیان ۱۰: ۱۳-۱۲؛ غلاطیان ۲: ۲۰.

۲. دعای ما گواه بر این است که برای رسیدگی به وضعیت (برای «اخراج دیوها»)، از خود تلاش نمی کنیم؛ در عوض، مسیح را اعمال می کنیم - مرقس ۹: ۱۴-۲۹.

۳. دعا کردن به معنای به عمل درآوردن آن بینش در مورد مسیح با مرگ و رستاخیز اوست که جایگزین ماست تا ما به طور کامل «مسیح وار» شویم تا خواست قلبی خدا را برآورده کنیم - آ.آ. ۲-۱۳.